

Prelatovo pismo (siječanj 2016.)

U svom prvom mjesečnom pismu za 2016. godinu, Prelat piše o Gospinoj ulozi u Godini milosrđa.

5.01.2016.

Predragi! Neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Puni smo veselja dok molimo Ulaznu pjesmu današnje Mise: *Salve, sancta Parens...*; zdravo sveta Majko Božja, jer si rodila Kralja koji upravlja nebom i zemljom u vijeke vjekova[1].

Velika nam je radost ispovijedati svoju vjeru u Marijino božansko Materinstvo, koje je korijen ostalih povlastica kojima je Presveto Trojstvo uresilo Našu Gospu. Bog ju je stvorio bezgrešnom i ispunio je milošću kako bi i njezino djevičansko tijelo bilo kao pripremljeno za začeće Sina Božjega u tijelu[2] . Kako je to divno! Dobro je reći Majci Božjoj i našoj Majci: ***Od tebe je veći samo Bog!***[3].

Shvaćamo oduševljenje kršćana u Efezu, gradu gdje je bio ekumenski sabor koji je godine 431. definirao tu dogmu vjere. ***Povijest nam je sačuvala svjedočanstva radosti među kršćanima nad onim jasnim i nedvojbenim odlukama, koje su potvrdile ono što su svi vjerovali***[4]. Na to podsjeća sveti Josemaría u jednoj od svojih homilija riječima svetoga Ćirila Aleksandrijskog koji je odigrao važnu ulogu u tom ekumenskom skupu:

„Čitav narod grada Efeza bio je od jutarnjih sati do noći u željnom iščekivanju rješenja... Kada se doznalo da je tvorac bogohuljenja svrgnut, svi su u jedan glas počeli slaviti Boga i klicati Sinodi, jer je pao neprijatelj vjere. Tek što su izašli iz crkve pratili smo ih bakljama do naših kuća. Bila je noć: čitav grad bio je u radosti i osvijetljen“[\[5\]](#). Naš Otac komentira: ***Tako piše sv. Ćiril Aleksandrijski i priznajem da me se ta reakcija pobožnosti, iako već šesnaest stoljeća stara, vrlo duboko doima***[\[6\]](#).

Još uvijek se sjećam događaja kada smo godine 1971. bili u Loretu. Nismo mogli ući u kuću Navještenja, jer je bila već zatvorena. Sveti Josemaría je kleknuo i oslonivši se na stupove propovjedaonice rekao: ***Majko, Majko moja i Majko naša!*** Tu je iskazao svoju ljubav i ljubav svojih sinova i kćeri svih vremena. Stigli smo u baziliku s ponešto

vrtočlavice zbog putovanja po cesti s puno zavoja; ali to nije bila smetnja za njegovu molitvu i zahvalnost našoj Nebeskoj Majci.

Majko Božja! Tako su zazivali i oni drevni kršćani u Efezu, puni radosti zbog proglašenja te istine. To isto ispovijedamo i mi danas. *Salve, sancta Parens...*, zdravo, sveta Majko Božja!... Prva marijanska molitva koja je došla do nas je molba upravljena Blaženoj Djevici Mariji od kršćana u Egiptu iz trećeg stoljeća, koja je zaziva kao Majku Božju: *sub tuum praesídium confúgimus, Sancta Dei Génatrix...*; pod tvoju se obranu utječemo, sveta Majko Božja: ne odbaci molbe naše u potrebama našim, nego nas oslobodi svih pogibelji, Djevice slavna i blagoslovljena[7]. Sveti Josemaría je to svaki dan molio, siguran u Utočište u rukama Majke Božje.

Dao Bog, naš Gospodin, da u našem srcu gori ista takva vjera kako bismo i mi mogli uskladiti hvalospjev zahvlanosti; jer izborom Marije za Majku Isusa Krista, Čovjeka poput nas, Presveto Trojstvo dopušta da svaki od nas nađe zaštitu pod njezinim materinskim plaštem. Ona je Majka Božja i naša Majka[8].

U prvom Misnom čitanju liturgija donosi tekst kojim sam Bog traži od Mojsija da blagoslovi narod staroga Saveza: *Neka te blagoslovi Jahve i neka te čuva! Neka te Jahve licem svojim obasja, milostiv ti bude! Neka pogled svoj Jahve svrati na te i mir ti donese!*[9]. U Našoj Gospi se taj blagoslov potpuno ostvario. To objašnjava Papa u homiliji: **nijedno drugo stvorenje nije vidjelo blistati lice Božje kao Marija koja je dala ljudsko lice vječnoj Riječi kako bi ga svi mogli promatrati**[10]. Te

riječi nam pomažu dati okvir novoj godini, malo nakon početka Jubileja. One znače poziv da ove mjesece pređemo pod svetom zaštitom Naše Gospe. *Mater misericórdiae*, kao što molimo u Salve. Gledajmo na Blaženu Djevicu Mariju kao na stvorenje koje je osjetilo božansko milosrđe, jer je u svojoj utrobi prihvatila jedinorođenoga Sina Božjega, i najbolje je odgovorila na taj izljev ljubavi: *evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj*[11].

Taj odgovor, *ancílla Domini*, otkriva potpunu raspoloživost Naše Gospe: njezino ponizno predanje, poučljivost Božjoj Riječi, dok se stavlja na služenje otkupljenju. Njezino djevičansko materinstvo ju je neprekidnom postojanošću potaklo da primijeti teret čovječanstva kada je promislila o onome što joj je sveti Gabriel od Boga prenio: *začet ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus*.

On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijek i njegovu kraljevstvu neće biti kraja[12].

Teret čovječanstva i teret Crkve. *Mater Ecclesiae!* Majka mističnoga Tijela Kristova koje je Crkva. U jedinstvu s Marijinom molitvom nastajuća Crkva vidljivo je ostvarila svoje bitno jedinstvo, s Petrom i ostalim Apostolima, u očekivanju dolaska Duha Svetoga na dan Duhova[13]. Ona je sa svojim materinskim posredništvom čuvala i uvijek čuva Zaručnicu Kristovu i svakoga njezina člana: Kristove udove! Pojačajmo svoju molitvu za to jedinstvo, posebno za svakodnevno jedinstvo s Petrovim Nasljednikom i nasljednicima ostalih Apostola.

Pobožnost prema Mariji najbolja je staza kako bismo otkrili milosrdno

lice našega Oca Boga koje blista u utjelovljenoj Riječi. Vrlo je važno da nam srce uvijek bude otvoreno za božansko milosrđe. To je uvijek neophodna potreba, ali možda je to našem vremenu potrebno na poseban način. **U naše vrijeme, koje je prepuno velikih promjena, Crkva je pozvana da pruži poseban doprinos dok čini vidljivim znakove prisutnosti i blizine Božje. A Jubilej je prikladno vrijeme za sve nas kako bismo promatranjem Božanskoga Milosrđa, koje nadmašuje sve ljudske ograničenosti i blista iznad tame grijeha, postali najuvjerljiviji i djelotvorni svjedoci^[14].**

Osim toga je u ovim danima logično i često činiti saldo godine koja je prošla i u svjetlu toga postaviti ciljeve za ovu godinu. Dok stavljamo u nadnaravni plan takav način ponašanja, ništa bolje je nego početi ovih dvanaest mjeseci svetom i

žurnom težnjom da obnovimo želje poistovjećenja s Isusom Kristom. Najbolji način je utjecati se našoj Majci: ***Po Mariji se ide i “vraća” Isusu***[15]. Ona nas uvijek vodi k svom Sinu, kao poslužitelje na svadbi u Kani kada im je rekla: *činite sve što vam On kaže*[16]. Ujedno, promatranje Isusova lica u Evandjelju potiče nas da kličemo spontano, zadivljeno i uz ljubav one žene: *blažena utroba koja te je nosila i prsi koje si sisao*[17].

Nova godina se također često uspoređuje s knjigom koja ima prazne stranice koje svaki pojedinac mora ispuniti prolaskom tjedana. Tako se izražavao blaženi Álvaro del Portillo na jedan današnji dan 1980.: „Zahvaliti Bogu za njegova bezbrojna dobročinstva i prikazati Mu svoje ganuće; odrediti dobre odluke i boriti se da ih se ispuni. Nastaviti širiti Djelo po svim krajevima!“[18].

Predlažem vam to za ovu godinu. Don Álvaro je sugerirao „ispuniti tu praznu knjigu, koja se danas otvara, skladno i uredno kao u Srednjem vijeku kada su ukrašavali minijaturama pergamente, koji su divni, sa savršenom kaligrafijom, bez mrlje. A pošto će biti mrlja – jer svi imamo palu prirodu i puni smo slabosti – neka nam ne ponestane odvažnosti da to priznamo kao takvo i da izbrišemo. A kako ćemo izbrisati? Ponizno i utječući se sakramentu Pokore“[19].

Traženje lijeka za naše mane zadatak je ljubavi. Stoga moramo koristiti sredstvo koje je vrlo potrebno – neizostavno – a to je ispit savjesti. Kao što je pisao sveti Josemaría, ispiti savjesti, ako ih nije prakticirao prvi čovjek, izumio ih je prvi kršćanin: **probet autem seipsum homo (1 Kor 9, 28), neka čovjek sebe ispituje, rekao je Apostol Korinćanima. Također su i časni ljudi pogani**

ispitivali svoj duh. Zadnja prodavačica kestena koja svoju malu robu prodaje uz Tiber broji na kraju dana novac koji je dobila i ono što su je koštali kesteni i vrijeme koje je bilo potrebno da bi ih prodala (...): ispit su činili uvijek svi ljudi koji su bili pronicljivi i imali interesa za Božje ili zemaljske stvari[20].

Predlažem vam i da ne zapustite to dnevno spoznavanje duše u svjetlu Božjem; kao što je tvrdio sveti Josemaría, dovoljno je nekoliko minuta prije noćnog počinka, ali svakodnevnom postojanošću. Logično, ima trenutaka – prije sakramenta Pokore, na dan duhovne sabranosti, na značajnu godišnjicu – kada je dobro zadržati se više. U svakom slučaju, uvijek je dobro zazvati Duha Svetoga da nam pruži svjetlo i završiti činom boli i nekom konkretnom odlukom za slijedeći dan. Na taj način ćemo ispraviti svoje

ponašanje i činom kajanja izbrisati mrlje koje smo otisnuli u knjizi svoga života.

Za vrijeme ovih blagdana, kao i preko cijele godine, „potrebno je ući u sebe i učiniti iskreni ispit svoga života. Dopustimo da nas obasja zraka svjetlosti iz Betlehema, svjetlo Onoga koji je „Najveći“, a postao je malen; „Najjači“, a postao slab“[21].

Molimo Boga da se mnoge duše okoriste jubilarnim oprostom u ovoj Godini milosrđa, kada prije toga otiđu primiti oproštenje od Boga u Ispovijedi. Prije malo tjedana Papa se ponovno osvrnuo na taj sakrament. **Važan znak Jubileja – rekao je – također je Ispovijed. Ići na sakrament koji nas pomiruje s Bogom jednako je kao da direktno osjetimo njegovo milosrđe**[22].

Ne prestajte moliti za moje nakane: za Crkvu, Papu i njegove suradnike, za mir u svijetu i za sve duše. A za to

se utječimo Majci Božjoj. Molimo je da **nas prati njezin slatki pogled u ovoj svetoj Godini kako bismo svi mogli ponovno otkriti radost u Božjoj nježnosti**[23]. Neka Ona učini da u dušama, obiteljima i narodima proklija sjeme milosrdne ljubavi koje njezin Sin baca po cijelom svijetu. Sjetimo se također da je dugo vremena sveti Josemaría svaki dan novom svježinom ponavljao refren prisutnosti Božje: ***Majko, Majko moja!***

Sa svom ljubavlju vas blagoslivlja i želi vam godinu 2016. plodnu u činima ljubavi prema Bogu i u apostolatu.

Vaš Otac

+ Javier

Rim, 1. siječnja 2016.

[1] Rimski misal, Svetkovina Marije Majke Božje, *Ulazna pjesma*.

[2] Usp. sveti Toma Akvinski, *Komentar Evandjelja svetoga Ivana*, pog. 1, lek. 10.

[3] Sveti Josemaría, *Put*, br. 496.

[4] Sveti Josemaría, *Prijatelji Božji*, br. 275.

[5] Sveti Ćiril Aleksandrijski, *Epístola* 24.

[6] Sveti Josemaría, *Prijatelji Božji*, br. 275.

[7] Molitva *Sub tuum praesidium*.

[8] Sveti Josemaría, *Prijatelji Božji*, br. 275.

[9] Rimski misal, svetkovina Svete Marije Majke Božje, Prvo čitanje (Br 6, 24-26).

[10] Papa Franjo, Homilija na svetkovinu Svete Marije Majke Božje, 1.1.2015.

[11] *Lk* 1, 38.

[12] *Isto*, 31-33.

[13] Usp. *Dj* 1, 14; 2, 1-4.

[14] Papa Franjo, Govor na općoj audijenciji, 9.12.2015.

[15] Sveti Josemaría, *Put*, br. 495.

[16] *Iv* 2, 5.

[17] *Lk* 11, 27.

[18] Blaženi Álvaro del Portillo, Bilješke s obiteljskog skupa, 1.1.1980.

[19] *Isto*.

[20] Sveti Josemaría, *Pismo*, 29.9.1957., br. 71.

[21] Benedikt XVI., Govor na Angelusu, 4.12.2011.

[22] Papa Franjo, Govor na općoj audijenciji, 16.12.2015.

[23] Papa Franjo, Bula *Misericordiae vultus*, 11.4.2015., br. 4.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/prelatovo-pismo-
sijecanj-2016/](https://opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-pismo-sijecanj-2016/) (20.03.2026.)